

strafansvar forbudt at gøre beskæftigelse betinget af, at indmeldelse i fagforening ikke sker, eller af, at medlemsskab i fagforening bringes til ophør.

§ 3. Det er forbudt at afskedige eller på anden måde skade tillidsmand eller nogen anden på grund af medlemsskab i fagforening eller for deltagelse i fagforeningsvirksomhed.

§ 4. Overtrædelse af bestemmelserne i §§ 2 og 3 straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år.

§ 5. Denne lov træder straks i kraft.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen) henviste ved fremsættelsen til det tidligere i samlingen af økonomi- og arbejdsministeren fremsatte forslag til beslutning af folketinget om ratifikation af den af den internationale arbejdskonference i Genève i 1949 vedtagne konvention om samme spørgsmål (se side 534). Han gjorde gældende, at arbejderne ikke er sikret mod forfølgelse, når de samlet eller enkeltvis deltager i fagforeningsvirksomhed, idet erfaringerne viser, at beskyttelsen, som er opnået gennem de organisatoriske sammenslutninger, gennem arbejdsoverenskomsterne eller i medfør af funktionærloven, ikke er tilstrækkelig.

Ved lovforslagets 1. behandling udtalte *økonomi- og arbejdsministeren*, at de i den førnævnte konvention fastslåede principper ikke nødvendiggør nogen ændring i dansk lovgivning, og at det var hans opfattelse, at lovforslagets bestemmelser i realiteten ikke fjøede noget nyt til allerede eksisterende rettigheder eller gældende praksis.

Lindberg (S) var af den opfattelse, at den beskyttelse af tillidsmændene, der indeholdes i de kollektive overenskomster, rækker videre end lovforslaget, fordi bestemmelserne herom ikke *alene* tager sigte på at sikre tillidsmændenes ret til at stå i en fagforening og til at tale deres kammeraters sag, men går langt videre. Det er i det store og hele sådan, at tillidsmændene ikke kan afskediges, medmindre der er tale om arbejdsmangel; og hvor andre forhold gør, at de afskediges, vil der i hvert fald altid være adgang til påtale fra organisationens side. Socialdemokratiet kunne derfor ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget.

Ordførerne for venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre erklærede, at deres partier ej heller kunne støtte lovforslaget.

Forslaget blev henvist til behandling i et udvalg, der enstemmigt indstillede det til forkastelse, idet det fandtes ufornødent, fordi de i lovforslaget omhandlede bestemmelser allerede er dækket ved overenskomster og aftaler mellem arbejdsmarkedets parter.

Ved 2. behandling *forkastedes* lovforslagets enkelte paragraffer, idet kun kommunisterne stemte for dem. Lovforslaget var derved *bortfaldet*.